פוקק כפ. נקב בחמלטיתה ותפיל לתן לה מחצלת סביב, הוין לה י' טפחים הנמלכים סביב הנקב לכל לד ורואין לותן כחלו היו כפופין לממה כפין מחילה על המים ואמר כמי גוד לחים כחלו יוכדות וסותמות עד המים והוין מים שכנגד הנקב רה"י וכניר מהכי לא סגי לתלן מחילה פחות מי' גובה ותלן מחילה פחות מד' טפחים חלל שביניהם: כוף רוחב הנסר שיהא כפוף למטה כמחילה ולהכי הויא מחילה [פסוד ב] לעולם ומכאי לן למימר פו גוד לחים: גמ' הכי לימר* לעולם מבריה לחים: שפה גבוה להויא כמחילת סביב לה לחיכא קלת היכירא דסיתר, דהא כרמלית-מדרבנן היא גזרה משום האולה מרה"י לרה"ר כחול ויש לה קלת היתר ואע"ג דאכתי כרמלית היא דהא קרפף יותר מביח סחיתים שלא הוקף לדירה הוא ויהיו בתקנת פורצת כי הא דני: סיפא פסוקה. שהיתה כחול העליה על שפת המים ואותו הנסר נתון על שני זיזין היוצאים מן הכותל ושפת הנסר פחות מג' טפחים כמוך לכותל הויא לה כתי כחול תלת מן המחיצות והחזיר פחות מטלשה סביבה ולכחול מהי לנקב ומוסיף עליו שפח ומשהו פנס כרוחב הנסר על פני ד' ולהכי להשלים הנקב לד' על ד' ולריך להזיח בה רוחב שוד י' טפחים למימר כהו כוף למחילה שנייה כנגד הכותל הרי י"ל רוחב ומשהו ולהכי ד' לחות ב' ומשהו רלתיה עד הנקב דימת כוף וכשתחה סופף חת ב' הרחשים חפ"פ שהנסר רחב י"ל ומשהו חין מועיל למחילת חלל הנקב חלח שפח ומשהו מזה ושפח ומשהו מזה שהרי י' טפחים בולטין מן המחילה החמלעים ולחין לנד המים שהרי המחילה החמלעים כשכפפנו לותה נמלחת עומדת בשפת הפנס ולחין מחילת הרחשין נמשכין ממנה לנד הכותל חלח שפח ומשהו והוי מלטרף עם פחות מג' לבוד והויא מחילה ד': סיפא זקופה. לחכה לריך שיהא לחכה י' ורוחבה ו' ובני מבחויין וזקופה רוחבה כנגד הכותל מופנ ד' מן הכותל וכוף שפח רוחב ומשהו לחלן לנד הכותל והכי שפחה עכשיו בפחות מג' לחוך לכותל ומשהו כנגד רוחב הנסר ד' טפחים ומשהו ולחר כך נמלחת נחפרת ונעשית עמוקה ומלחת מג